

Stretká 100-ročnica

Úvod

Súbor desiatich stretiek vznikol na základe stretnutí, ktoré sme robili v Partizánskom s mladými od 14 rokov ešte pred coronou. Spolu s Robom Flamíkom SDB sme sa snažili ich ladiť v povzbudzujúcom štýle, viac zameranom na osobný rast každého jedného mladého a keďže sme v prostredí, kde nie je viera tradične prežívaná, zúčastňovali sa ich aj mladí, ktorí nie sú veriaci.

Stretká, tak ako sú spísané, som nechcel ladiť príliš metodologicky, skôr majú byť inšpiráciou pre animátora, ktorý si ich potom doladí podľa vlastných potrieb, skupiny či prostredia, v ktorom sa nachádza.

Snažil som sa vybrať témy, ktoré by sedeli so školským, prípadne cirkevným rokom. Obsahujú štyri časti:

1. Háčik – niečo na zahriatie na úvod. Viac zameraný na to, aby nás vyhodil z hlavy a starostí, ktoré sme si na stretko priniesli.
2. Príklad – čiže niečo zo života (príbeh, skúsenosť) na inšpiráciu.
3. Tvoj pohľad - obsahuje otázky na zamyslenie pre členov stretka.
4. Odnies si - má zas za cieľ vnieť nejakú myšlienku, ktorú si môže účastník stretka odniesť. Môže byť od známej osobnosti, či zo sv. Písma. Prípadne aj niečo iné 😊

Uchopenie stretiek je dnes ešte aktuálnejšie, kedy mnohí mladí sú uzavretí v sebe, často prežívajú strach a úzkosť. Niekedy si skôr myslia o sebe, že sú záťažou pre tých druhých a potrebujú počuť niečo o ich vlastnej vzácnosti. Potrebujú veľkú trpezlivosť z našej strany. A v tom všetkom hľadajú niekoho, kto má čas a energiu ich vypočuť, kráčať s nimi kus cesty a objať.

100 rokov skúseností na Slovensku je vzácnym pokladom, ktorý máme. Napĺňa nás vďačnosťou a robí nás viac pokojnejšími a ľudskejšími. Každé jedno stretko je malým zrnkom, ktoré môže priniesť neskutočne veľké ovocie. Vďaka za každého jedného rozsievачa!!!

Peter Naňo, SDB

4. Prelom svoje otroctvá

Háčik

Toto stretko môžeme uviesť nasledovne: V tomto stretku dostanete jeden darček a jednu úlohu, ktorá je aj takou výzvou. Je na vás ako hlboko ste ochotní ísť.

Pieseň: [Heartbeat: Vezmi ma](#)

Robo: „Keď som si bol zabehať, vracal som sa už ku kostolu a stretol som jedno dievča, ktoré sa volá Barborka. Je na vozíku a je v takom vašom veku 16 - 17 rokov. Ona sa na mňa pozerala takým pohľadom, že to, čo prežíva neprežíva otrocky... že to prijala tak, ako to je. A keď som sa tak potom modlil, sedel som v kaplnke a som si hovoril: „Tak toto si vyskúšaj, že to ako asi je?“

Nech si každý vyskúša, keď musí zažívať nejaké obmedzenie. Aby si potom uvedomil, že aké je to úžasné, že ja môžem vidieť! Že môžem počuť! Že môžem niekomu povedať niečo pekné! Že môžem podať ruku, najesť sa... alebo zabehať si! A potom som premýšľal ako to asi je, keď nás neobmedzujú tie vonkajšie handicapy, ale tie vnútorné. Tie naše otroctvá, tie naše strachy a klamstvá. Ponižovanie sa, zneisťovanie sa.“

Skúste zavrieť oči a vcítiť sa do úlohy...

...hluchonemého

...bezrukého

slepého...

Príklad

Robo: „Raz som stretol jedného chalana a potom som vošiel do obchodu, kde predávala jeho mama. Prihovoril som sa jej: „Vy máte úžasného syna...“ hoci som vedel, že je to výmyselník kategórie číslo 1. Vážne, nepreháňam, jeden z tých najväčších výmysleníkov, akých poznám. Neveríte? Raz mi prišla od neho takáto SMS: „Počuj, nejdeš nám pomôcť? Máme tu fľašu s ginom a sme tu dvaja.“ Čo vy na to?

Vráťme sa k jeho mame. Povedal som jej: „Vy máte úžasného syna!“ A viete čo mi na to odpovedala? „Ja viem, ja viem...“ ...a tak život išiel ďalej. Ten chalan bol perfektný basketbalista a hral niekde v českej lige. A potom išiel do Anglicka zarábať a tam stretol Kristínku. Tá bola z neďalekého mesta. Obaja si všeličím prešli v živote a ani ona to nemala rozohrané práve najlepšie.

Stretli sa na nejakej párty. On na tú párty vlastne pôvodne išiel za nejakými inými babami, ale ako zazrel Kristínku, tak všetky ostatné baby už boli mínus...

Asi po polroku píše mi SMS: „Počuj, my by sme sa chceli zobrať.“

Povedal som mu, že veď v pohode, zosobášim vás, nie je problém. Musím povedať, že to bola pre mňa najsilnejšia snúbenecká príprava, akú som kedy zažil.

Keď som im povedal, že toto a toto by mohli... tak odpovedali, že oni už to žijú.

Alebo toto? Aj to už vieme...

Koľko krásy a lásky sa v nich zrazu objavilo. Bola to len svadba bez omše, iba obrad.

Na tom sobáší sedeli rodičia a každý ich mal troch. Veď viete, aké to je mať nekompletnú rodinu. A zrazu sa na svadobnej hostine otec postavil (A musím povedať, že s otcom mal veľmi veľké spory. Vôbec sa nemali radi. A hoci nebol veľký katolík, predsa mal veľkú túžbu sa zmieriť so svojím otcom.)

Jeho otec vtedy predniesol ten najkrajší svadobný príhovor, aký som kedy počul.

Povedal: „Peťo, ja ti prajem len jedno, aby si bol lepším mužom, lepším manželom a lepším otcom ako som bol ja.“

A tak vlastne nezáleží na tom bode, z ktorého začínaš. Ale podstatné je, kým sa môžeš stať. A keď sa ty rozhodneš byť otrokom, budeš otrokom. Ak sa rozhodneš byť otrokom svojej nenávisti, budeš otrokom svojej nenávisti. Ak sa rozhodneš byť otrokom zlej partie, budeš otrokom zlej partie. Ak sa rozhodneš byť otrokom klamstva, budeš otrokom klamstva. Ak sa rozhodneš byť otrokom nečistoty, budeš otrokom nečistoty.

Ak sa rozhodneš byť slobodný, budeš slobodný. Nemáš zviazané ruky. Môžeš s tým pohnúť.

Keď som nemohol počas pandémie robiť to, čo som chcel, tak som sa pýtal: „Akým človekom mám byť?“ Možno ste si túto otázku už kládli a možno si ju kladiete často. Možno zostanete na polceste medzi ideálmi a znechutením. Je to vo vašich rukách. Nie je to v rukách niekoho iného, či ty budeš šťastný alebo nešťastný. Je to len a len a len v твоjich rukách. Môžete povedať Bohu: „Ježišu, ja už nechcem byť otrokom, chcem byť slobodný.“

Ten príklad Peťa je príkladom par excellence. Človek, ktorý miluje život, ktorý sa baví, ktorý si užíva. Ktorý si prešiel svoju cestu a stal sa niekým krásnym. Vy ani neviete, kým všetkým sa môžete stať. Vy ani neviete, koľko dobra je vo vás. Aby si sa mohol dostať ku tomu veľkému a krásnemu, musíš preťať to, čo ťa drží. To oko reťaze, ktoré ťa zväzuje. A to oko reťaze máme každý.

Tvoj pohľad

Úloha – máte na to 5 minút a je na vás do akej hĺbky chcete ísť. Napíšte si do mobilu: čo je to, čo ma robí neslobodným? Čo je to, čo ma zväzuje aby som mohol byť šťastný? Čo ma núti zostať pri zemi, miesto toho, aby som zažíval plnosť života? Budte k sebe úprimní.

Pieseň: [Pán je môj pastier](#).

Odnes si

Dar. Ten je položený na oltári ako obetný dar. Každý z vás tam má obálku. Je tam vaša fotka, meno a niektoré citáty z Písma. (toto pripraví animátor vopred) Ak chcete, prečítajte si ich. Témou toho všetkého je oslobodenie v Kristovi.